

jeg staae hen; han er ikke som Dommer. Communens Embedsmand, men Statens; derimod er han Communens Embedsmand som Borgermester, som Forvalter af de communale Gjenstande, som Bestyrer af dem, og det er en ganske anden Sag. Men netop for at vi ikke skulle komme i Forlegenhed med Hensyn til denne Sag, er det vigtigt, at vi strax bestemme, hvor stor en Deel af Lønnen der maa anses for at tilkomme den Vedkommende for hans Dommerfunction, og hvor stor Deel deraf der maa tilkomme ham for de administrative Forretninger. Naar vi engang komme til at dele med Communerne, saaledes at Communerne i Henhold til Grundloven komme til at indtræde i deres Ret, maa Statskassen af Communen have Saameget, som den hidtil har betalt Embedsmanden som Dommer, og det Øvrige, mener jeg, maa staae til Communerne egen Raadighed, for at de kunne faae udført saadanne Forretninger, som hidtil have været udførte af en af Statsmagten indsat administrativ Embedsmand. — Det var kun disse Bemærkninger, hvorpaa jeg vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden.

S. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Rigsdagmand har Ordet for en kort Bemærkning.

S. Sage: Jeg søger at opfatte den ærede Rigsdagmand (Tscherning) saa godt, som det staaer i min Magt, jeg siger ingenlunde, at det altid lykkes mig at følge hans Tanker, fordi de ikke altid ere mig fuldkommen klare, men i dette Tilfælde troer jeg dog at have opfattet den ærede Rigsdagmand fuldkommen rigtigt. Han har maaskee ikke brugt de Ord, jeg brugte, men jeg troer ikke, at hans Uttringer af noget Medlem ere opfattede anderledes end af mig. (Tscherning: maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?). Naar den ærede Rigsdagmand, efterat have faaet et Lovudkast, der ordner dette Forhold, fremstiller det — jeg anfører ikke Udtrykkene. — som Noget, der nu ikke kan gennemføres, men henviser os til Finantsloven, for i ethvert enkelt Tilfælde at faae

disse Gageforhold ordnede, saa siger jeg, at han bekæmper Loven, og maa betragte den som ubetimelig; da Loven iaar foreligger, bekæmper han den, medens han ifjor med den største Kraft drev paa at faae en saadan Lov. (Tscherning: Nei). Sogte ikke den ærede Rigsdagmand i forskjellige Love og i Finantsloven at indføre skarpe Bestemmelser om, at Forholdet skulde ordnes, og blev ikke den Reservation taget, at Forholdene skulde ordnes ved Lov? Men nu da den ærede Justitsminister forelægger os Loven, bekæmper den ærede Rigsdagmand den, det er hans sædvanlige Fremgangsmaade — det være mig tilladt at sige ham det — og derfor kommer jeg til mange Gange at bekæmpe ham. Jeg søger, som sagt, at opfatte den ærede Rigsdagmand saa godt jeg kan; har jeg taget Feil, troer jeg dog, at Mange have opfattet ham paa denne Maade.

Formanden: Rigsdagmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Det er muligt, at Mange have gjort det, men derfor er det ikke mere berettiget. Ifjor fraraadede jeg at komme til denne Sags Afgjørelse ved en Lov eller komme umiddelbart til en Lov, idet jeg sagde, at en simpel Gageringslov, hvorved denne Sag afgjordes, kunde med Bæthed udarbejdes, men at der i selve Sagen laa noget ganske Andet, naar det hele Forhold skulde opfattes i sin rette Betydning. Derfor var det, at jeg ifjor modsatte mig, at man, saa at sige, afgang Ministeren et Løfte om at forelægge denne Lov, idet man snarere skulde lade ham have frit Raaderum og behørig Tid til at udarbejde det hele Lovarbejde, idet Forholdet interimistisk kunde afgjøres gjennem Finantsloven; idag er jeg kommet tilbage til at sige til Ministeren: Løst vi haabe, at den ærede Minister, saafremt det ikke skulde lykkes os ved en Overenskomst med ham og ved al mulig Smødefommen fra begge Sider at faae Loven færdig, dog ikke derfor vil afbryde Reformationen, men at vi tværtimod skulle faae den til at gaae, medens vi midlertidig hjælp os igjennem ved foreløbige